

PREČO ÍŠŤ NA REFERENDUM A POVEDAŤ 3x ÁNO?

Prvá otázka:

Súhlasíte s tým, aby sa manželstvom nemohlo nazývať žiadne iné spolužitie osôb okrem zväzku medzi jedným mužom a jednou ženou? – Prečo odpovedať na prvú referendovú otázku „ÁNO“?

Prečo sa manželstvom nemôže nazývať žiadne iné spolužitie osôb, okrem zväzku medzi jedným mužom a jednou ženou? Pretože v našom živote sa stretávame s tým, že existujú zákony a veci, ktoré si my nemôžeme vybrať, podľa svojej ľubovôle, ale sú nám vopred dané. Nikto z nás si napr. nemohol vybrať či sa narodí ako muž alebo ako žena. Rovnako si nikto z nás nevybral svojich rodičov, najbližšiu rodinu a prostredie, v ktorom vyrastal. Manželstvo medzi jedným mužom a jednou ženou je takou formou zväzku, ktorá je tu daná samotnou prirodzenosťou osoby, ale aj prirodzenosťou lásky. Prirodzenosťou osoby preto, lebo tá vo svojej plnosti existuje v dvojakej „forme“: ako muž a ako žena. Každý z nás sa narodil buď ako muž, alebo ako žena. O tejto podstatnej rozdielnosti nám jasne hovorí naše telo. To, že som mužom alebo ženou nemôžem zmeniť, jedine prijať. Ak sa neprijmem, začnem ničiť samého seba. Neprijať svoju vlastnú prirodzenosť ako dar, znamená odsúdiť ju (a teda seba) na zánik. Je to tak ako s prírodou: veľa sa dnes hovorí o životnom prostredí a o ochrane prírody. Chránime ju ako čosi vzácné. Sú oblasti s najvyšším stupňom ochrany (Vysoké Tatry, Nízke Tatry, Veľká či Malá Fatra...). Chrániť túto prírodu znamená prijať ju takú aká je a nezasahovať do nej takým spôsobom, že ju zničíme. Jednoducho povedané: ak nechceme prírodu zničiť, musíme ju prijať a rešpektovať zákony vpísané do nej. Týmto ju budeme skutočne chrániť. Preto, ak nechceme zničiť človeka a tým aj spoločnosť, musíme človeka prijať s tým, že existuje buď ako muž alebo ako žena a musíme rešpektovať zákony vpísané do jeho prirodzenosti. Prirodzenosťou lásky preto, lebo láska tvorí jednotu. Nemôže sa však vytvoriť jednota tam, kde niet rozdielnosti. Najplnším vyjadrením lásky medzi ľuďmi je manželská láska, ktorej základom je rozdielnosť pohlaví. Prečo? Pretože len v úplnej rozdielnosti pohlaví je možná aj úplná jednota. Keďže medzi mužom a ženou existuje maximálna rozdielnosť, ktorú vyjadruje ich pohlavie, len medzi mužom a ženou je možná maximálna jednota. To čo ich však robí jedným telom – jednou osobou – je ich vzájomná láska, ktorá sa takto napokon stáva prameňom daru nového života, ktorým je dieťa. Dvaja muži či dve ženy nie sú schopní vytvoriť hlbokú jednotu tiel, pretože medzi nimi nejestvuje úplná rozdielnosť pohlaví. Preto ani „láska“ vyjadrená medzi nimi telesne nie prirodzenou láskou a preto nie je v skutočnosti láskou, následne je logické, že z takého vzťahu sa nikdy nemôže narodiť dieťa. A prečo sa hovorí o jednom mužovi a jednej žene? Pretože nie je možné milovať výlučnou a bezpodmienečnou láskou všetkých, alebo viacerých ľudí naraz. To môže jedine Boh. Láska medzi mužom a ženou vo svojej prirodzenosti hovorí tomu koho miluje: „Len ty, jedine ty a navždy ty.“

Druhá otázka:

Súhlasíte s tým, aby párom alebo skupinám osôb rovnakého pohlavia nebolo umožnené osvojenie (adopcia) detí a ich následná výchova? – Prečo odpovedať na druhú referendovú otázku „ÁNO“?

Prečo by párom alebo skupinám osôb rovnakého pohlavia nemohlo byť umožnené, aby si adoptovali dieťa a následne ho vychovávali? Pretože právo dieťaťa je viac ako túžba rodiča. Vysvetlím: človek nemá právo na iného človeka. Ani manželia (muž a žena) nemôžu povedať, že majú právo mať dieťa. Nikto si nemôže nárokovať právo na inú osobu. Nemáme právo na iné osoby, pretože tie nie sú obyčajnými vecami. Nemôžem povedať: „Mám právo mať dieťa a kúpiť si ho, tak ako mám právo mať chlieb a kúpiť si ho.“

Nemôžem povedať, že mám právo dať si „vyrobiť“ dieťa prostredníctvom techniky umelého oplodnenia, tak ako môžem povedať, že mám právo dať si vyrobiť, resp. ušiť šaty či oblek na mieru. Človek nie je tovarom, ale darom. Osoby môžeme prijať jedine ako dar, len tak ich môžeme aj skutočne milovať. Pre túto výnimočnosť osoby, ktorou každé dieťa určite je, môžeme povedať že nie rodič má právo na dieťa, ale dieťa má právo na rodiča. A nie na hocikákeho rodiča, ale na takého, resp. takých rodičov, v ktorých blízkosti bude vyrastať v psychicky a emocionálne zrelú osobnosť. Dieťa má právo na takých rodičov, ktorí mu pomôžu identifikovať sa so sebou samým a to práve vďaka rozdielnosti pohlaví, ktorá medzi samotnými rodičmi existuje. Dieťa má právo byť milované láskou muža a láskou ženy, láskou otca a láskou matky, má právo byť milované manželskou láskou, ktorá v sebe nesie prísľub vernosti a trvácnosti a preto pre dieťa aj prísľub pekného a radostného detstva i jeho ďalšej budúcnosti. Tak muž ako aj žena milujú originálne mužskou a originálne ženskou láskou. Každé dieťa má právo na takúto lásku. Žiaľ osoby rovnakého pohlavia nie sú schopné byť zárukou takejto lásky a preto ani integrálnej výchovy dieťaťa.

Tretia otázka:

Súhlasíte s tým, aby školy nemohli vyžadovať účasť detí na vyučovaní v oblasti sexuálneho správania či eutanázie, ak ich rodičia alebo deti samy nesúhlasia s obsahom vyučovania? – Prečo odpovedať na retiu referendovú otázku „ÁNO“?

Prečo by „školy nemohli vyžadovať účasť detí na vyučovaní v oblasti sexuálneho správania či eutanázie, ak ich rodičia alebo deti samy nesúhlasia s obsahom vyučovania? Pretože rodičia dali život svojim deťom a preto len oni majú prvotné, neodňateľné a prednostné právo voliť druh vzdelania pre svoje deti a to v duchu svojho morálneho a náboženského presvedčenia i v duchu kultúrnych a rodinných tradícií (porov. Charta ľudských práv, čl. 26; Charta práv rodiny, čl. 5). Osobitne nesúhlasím s tým druhom výchovy, ktorú sa snažia prezentovať v iných štátoch Európy (Nemecko, Rakúsko, Nórsko, Francúzsko, Anglicko) zástancovia ideológie rodovej rovnosti - *gender ideológie*.

O čom im vlastne ide? Ide im o presexualizovanie celej spoločnosti, pretože vlastníci pornografického priemyslu týmto majú postarané o svoju budúcnosť, rovnako antikoncepcný priemysel sa nebude musieť obávať o svoje zisky a tým lekárom, ktorí zabíjajú ešte nenarodené deti, či tým, ktorí „vyrábajú“ deti ako tovar prostredníctvom umelého oplodnenia, potečú do vrecák obrovské peniaze. Za všetkým sú dve veci: peniaze a šťastie zredukované na pôžitok a rozkoš. A preto v mene týchto novodobých „bohov“, ktorým sa všetci začíname čoraz viac klaňať, budeme chcieť, aby deti už v materských školách spoznávali v akomsi „detskom kútiku“ svoje telo a telo toho druhého. V školách budeme postupne chcieť učiť žiakov ako navliekať kondómy, ako užívať hormonálnu antikoncepciu, či vibrátor. Budeme chcieť zaviesť takú sexuálnu výchovu, ktorá pod rúškom a v mene lásky bude všetko dovoľovať. Nedovolené bude len to, s čím ten druhý pri sexe nebude súhlasiť. A ak rodičia, alebo ich dieťa odmietnu navštevovať hodiny takejto sexuálnej výchovy, budeme ich zatvárať do väzenia, pretože zanedbali povinnosť, ktorú im škola i štát nadiktovali bez ich súhlasu (ako sa tomu už stalo, napr: v novembri 2014 v Nemecku dvom mladým manželom <http://www.hlavnespravy.sk/otec-ktory-skoncil-vo-vazeni-pre-povinnu-sexualnu-vychovu-v-skole-prehovoril/453493>).

ThLic. Róbert Neupauer